

det har været min Mening, at det senere skulde gøres til Genstand for Anordning fra Ministeriets Side.

I § 2 foreslaas det, at for at blive beskikket til autoriseret Revisor skal vedkommende opfylde forskellige Betingelser, bl. a. den, at han skal have arbejdet hos en Revisor mindst 3 Aar. De engelske Regler, der hvile paa mange Aars Erfaringer, forlange 5 Aar, hvilket jeg holdt mig til i mit Forslag, men jeg har intet imod, at dette nedsættes til 3 Aar, idet 3 Aar maaske kunne være tilstrækkeligt. Man maa jo se, hvad Erfaringen belærer os om. Den vedkommende skal dernæst aflægge en Prøve, hvorved han skal godtgøre at være i Besiddelse af de fornødne Kundskaber. Prøven vil komme til at bestaa af almindelig Handelskyndighed, Kendskab til Handels- og Søfartslovgivning samt Regnskabskyndighed. Den bliver saavel mundtlig som skriftlig og kan yderligere suppleres med en Prøve i Varekendskab samt med en Prøve i Kendskab til Vurdering af Landejendomme og Besætning. Man har fra Landbrugets Side ment, at de autoriserede Revisorer vilde kunne gøre lige saa god Gavn der som paa Erhvervslivets andre Omraader. Det bliver jo i Virkeligheden en Slags Taksatorer, som man kommer ind paa her, og deres Eksamen vil komme til at bestaa i en Tillægseksamen, hvis Regler fastsættes ved kongelig Anordning. Det bestemmes til Slut i § 2, at Bestemmelserne ikke finde Anvendelse paa Personer, der ansættes af Ministeren i de første 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden. Ministeren bemyndiges endvidere til ogsaa efter Udløbet af de 5 Aar at fravige Lovens Bestemmelser i Tilfælde, hvor den paagældende paa anden Maade har godtgjort at være skikket til dette Hverv. De 5 Aar ville jo i Virkeligheden sige Prøvetiden, inden man gaar til at fastsætte noget ganske bestemt om denne Sag. Ministeren kan altsaa i de 5 Aar ansætte de kompetente Folk, som melde sig, og som han mener ere skikkede til at fungere som autoriserede Revisorer. Efter de 5 Aar skulde de vordende Revisorer være oplærte paa Kontorerne, saaledes at Eksamenskommissionen træder i Kraft, og derved ophører Ministerens Ansvar for en Del overfor denne Sag. Der er dernæst en Bestemmelse om, at Domstolene fortrinsvis skulde benytte de autoriserede Revisorer, hvilket vil være en Støtte, navnlig i den første Tid, inden hele Systemet kommer til at fungere rigtigt.

§ 4 indeholder den Bestemmelse, at ingen autoriseret Revisor maa beklæde noget Statsembede eller nogen offentlig lønnet Bestilling. Jeg havde for mit Vedkommende ønsket at gaa noget videre end Udvalget, men man har lempet denne Bestemmelse noget, idet man dog har overladt til Ministeren ved en almindelig Regel at bestemme, at visse Erhvervsvirksomheder skulde være uforenelige med Stillingen som autoriseret Revisor. Og jeg kan sige for mit personlige Vedkommende, at saa længe jeg har den Ære at fungere som Minister, vil man ikke kunne vente sig synderlige Lempelser i den Henseende, idet jeg holder paa, at den Virksomhed helst skulde være uforenelig med noget som helst andet. Vi bør komme ind paa det samme Forhold, som findes i England, at de autoriserede Revisorer udelukkende beskæftige sig med dette Hverv og ikke have noget andet Erhverv, hverken af den ene eller den anden Art. Det er blevet nævnt, at denne Bestemmelse ikke skulde være til Hinder for, at Revisorerne skulde kunne foretage Oversættelser og lignende litterær Virksomhed i deres Fritid. Nej, selvfølgelig, men hvis Revisoren i Forvejen er Bankmand, Købmand, Landmand eller lignende, mener jeg, at han bør forlade alt, hvis han vil gaa over til at blive autoriseret Revisor, saa at han derved kan blive ganske frit stillet og virkelig kan ofre sig, som han bør, for den ansvarsfulde Stilling, som dette vil blive. Det er jo ikke paa nogen Maade Meningen, at det skal være Talrevisorer; dertil vilde det ikke være saa vanskeligt at faa kvalificerede Mænd. Men det skal være Folk, der virkelig have et Overblik over, hvad de give sig af med, Folk, der med Rette kunne kritisere en Virksomhed, et Regnskab fra et mere overlegent Synspunkt, end blotte Talrevisorer kunne gøre det.

Endelig indeholder § 6 i Slutningen, at de nærmere Regler, der ville være af Betydning for hele Virksomheden, skulde kunne fastsættes ved kgl. Anordning, ligesom Ministeren skal kunne fastsætte Takster for de Arbejder, der udføres af de autoriserede Revisorer. Det vil ganske sikkert være nødvendigt at fastsætte enkelte Takster for den Virksomhed, som Domstolene ville kræve af dem. Men jeg kan ikke tro det nødvendigt i Almindelighed at fastsætte Takster for de autoriserede Revisorer, der benyttes i det praktiske Liv. Der mener jeg, at saadanne Revisorer bør indgaa som et naturligt Led sammen med de Revisorer, som findes i